

זוהר היומי

זוהר דברים – דף רע"ד ע"ב

פרשת שופטים

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רע"ד ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

(דברים ט"ז) שופטים ושופטים תתן לה בכל שערך אשר יי' אלהיך נותן לה וגו'.
בפקודא דא, מני שופטים ושופטים. ועוד (תהלים עה) כי אלהים שופט, כי י' (מ'),
מניה) יו"ד דחושפניה כ', פתר (כתר) הקא, כ' אלהים שופט, זה ישפיל ה'א ה'א
(ה'ה), וזה ירים דא (ו'ו) ו' ו'.

תרגום לעברית

שופטים ושופטים תתן לה בכל שערך אשר ה' אלהיך נתן לה וגו' (דברים טז) במצוה זו
למנות שופטים ושופטים. ועוד, (תהלים עה) כי אלהים שפט. כי י' (מ', ממנו), יו"ד
שחשבונו כ', אחר כאן, כי אלהים שפט, זה ישפיל, ה'א ה'א, וזה ירים, זה ו' ו'.

טקסט הזוהר

פקודא פתר דא, לדון בסייף. לדון בחנק. לדון בדין סקילה. לדון בדין שריפה. לדון
בסייף למאן, לסמאל. הדא הוא דכתיב, (ישעיה לד) כי רותה בשמים חרבי הנה על
אדום תרד.

מצוה אחר זו - לדון בסִיף, לדון בַּחֶנֶק, לדון בְּדִין סְקִילָה, לדון בְּדִין שְׂרָפָה. לדון בְּסִיף למי? לְסִמָּא''ל. זהו שְׂכָתוּב (ישעיה לד) כִּי רוּתָה בַּשָּׁמַיִם חָרְבִי הִנֵּה עַל אָדָם תִּרְדּוּ.

טקסט הזהור

חֶרֶב דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, י' רִישָׁא דְּחֶרֶבָא. ו' גּוּפָא דְּחֶרֶבָא. ה''א ה''א, תְּרִין פִּיפִיּוֹת דִּילָה. צָדֵק צָדֵק תִּרְדּוּף, חֲתָכִין תְּרִין דִּינִין, דִּינָא מִפִּי בֵּית דִּין דְּלַעֲיָלָא, וְדִינָא מִפִּי בֵּית דִּין דְּלַתְתָּא. וּמִהָכָא אֲשַׁתְּמוּדַע, אִין אָדָם נוֹקְרָא אֶצְבָּעוּ מְלַמְטָה עַד שְׁנַתְנָת לֹו רְשׁוֹת מְלַמְעָלָה.

תרגום לעברית

חֶרֶב שֶׁל הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא - י' רֹאשׁ הַחֶרֶב, ו' גּוֹף הַחֶרֶב, ה''א ה''א שְׁתֵּי פִיפִיּוֹת שָׁלָה. צָדֵק צָדֵק תִּרְדּוּף, חֲתָכִים שְׁנֵי דִינִים, דִּין מִפִּי בֵּית דִּין שֶׁל מַעְלָה וְדִין מִפִּי בֵּית דִּין שֶׁל מַטָּה. וּמִכָּאן נִוְדַע, אִין אָדָם נוֹקְרָא אֶצְבָּעוּ מְלַמְטָה עַד שְׁנַתְנָת לֹו רְשׁוֹת מְלַמְעָלָה.

טקסט הזהור

נִרְתַּקָּא דְּחֶרֶבָא אֲדָנִי. תַּמָּן אֲשַׁתְּכַח דִּינָא. בְּקִרְיַאת שְׁמַע יְדוּד. חֶרֶבָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, עָלָה אֲתַמַּר (תהלים קמט) רוּמָמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם. בְּצַדִּיק חֵי עֲלָמִין, כָּלִיל ח''י בִּרְכָאן, דְּבִיָּה אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי, בִּיָּה עָאֵל חֶרֶבָא בְּנִרְתִּיקָה, (אסתר ז) וְחַמַּת הַמֶּלֶךְ שְׁכָכָה, וּמִתְחַבְּרִין תְּרִין שְׁמָהָן יֵאֱהָדוּנָהּ.

תרגום לעברית

נִרְתִּיק שֶׁל הַחֶרֶב - אֲדָנִי, שֶׁם נִמְצָא דִין. בְּקִרְיַאת שְׁמַע - יְהוֹ''ה. חֶרֶב שֶׁל הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא, עָלֶיהָ נֵאָמַר (תהלים קמט) רוּמָמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם. בְּצַדִּיק חֵי הָעוֹלָמִים, כּוֹלֵל ח''י בִּרְכוֹת, שָׁבוּ אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי, בּוֹ נִכְנָסֶת הַחֶרֶב בְּנִרְתִּיקָה, (אסתר ז) וְחַמַּת הַמֶּלֶךְ שְׁכָכָה, וּמִתְחַבְּרִים שְׁנֵי שְׁמוֹת - יֵאֱהָדוּנָהּ.

לְדוֹן בְּחִנּוּק, זֶרְקָא. תַּמָּן קו, י' כְּרִיכָא בֵּיה, וְקו, ו' דְּאִתְפַּשְׁטָא מִנִּיה. בֵּיה תַּפִּיס לְסַמָּאֵל, (במדבר יג) וַיִּשְׁאֹאֵהוּ בַּמוֹט בְּשָׁנִים. מַאי מוֹט דִּהֵּהוּא רָשָׁע. אָדָם דְּאִיהוּ יו"ד ה"א וְא' ו' ה"א, מ"ה, וְד' אֶתְוֹן יָדוּד, הָרִי תִשְׁעָה וְאַרְבָּעִים, כְּחוֹשְׁבֹן תִּשְׁעָה וְאַרְבָּעִים אֶתְוֹן, דְּאִינוֹן בְּשִׁית תִּיבִין דִּיחֻדָּא עֲלָאָה, וּבְשִׁית תִּיבִין דִּיחֻדָּא תַתָּאָה, דְּאִינוֹן ו' ו', וְהָאִי הוּא וַיִּשְׁאֹאֵהוּ בַּמוֹט בְּשָׁנִים, בְּפִירוּדָא מִנִּיָּהוּ, בְּלֹא א' בְּאֻמְצָע ו' ו', דְּלִית יְחֻדָּא לְסַטְרָא אַחְרָא, אֲלֹא וַיִּשְׁאֹאֵהוּ בַּמוֹט בְּשָׁנִים, סַמָּאֵל וּבֵת זִוְגִיָּה, עוֹלָם הַנִּפְרָדִים.

תרגום לעברית

לְדוֹן בְּחִנּוּק - זֶרְקָא. שָׁם קו, י' כְּרוּכָה בּו, וְקו, אוֹת ו' שְׁמִתְפַּשְׁטָת מִמֶּנָּה. בּו תוֹפֵס לְסַמָּא'ל, (במדבר יג) וַיִּשְׁאֹאֵהוּ בַּמוֹט בְּשָׁנִים. מַהוּ מוֹט שֶׁל אוֹתוֹ רָשָׁע? אָדָם, שֶׁהוּא יו"ד ה"א וְא' ו' ה"א, מ"ה, וְאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת יֵהוּה - הָרִי אַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה, כְּחֹשְׁבוֹן תִּשְׁעָה וְאַרְבָּעִים אוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן בְּשֵׁשׁ תִּבּוֹת שֶׁל הַיְחֻד הָעֲלִיּוֹן וּבְשֵׁשׁ תִּבּוֹת שֶׁל הַיְחֻד הַתַּתָּחוֹן, שֶׁהֵן אוֹתִיּוֹת ו' ו'. וְזֵהוּ וַיִּשְׁאֹאֵהוּ בַּמוֹט בְּשָׁנִים, בְּנִפְרָד מֵהֶם, בְּלִי א' בְּאֻמְצָע ו' ו', שְׂאִין יְחֻד לְצַד הָאַחֵר, אֲלֹא וַיִּשְׁאֹאֵהוּ בַּמוֹט בְּשָׁנִים, סַמָּא'ל וּבֵת זִוְגוֹ, עוֹלָם הַנִּפְרָדִים.

טקסט הזוהר

בְּחֻבְל דִּיחִנּוּק בָּה, אֶחֱיָדָן ה"א ה"א, בָּה' אֶצְבָּעָאן דִּיד יְמִינָא, וּבָה' דִּיד שְׁמָאֲלָא. ו' חֻבְל. י' חֲנִיקָא דִּלְהוֹן. שְׁמָא דִּידָן'ד, מִיתָה לְסַמָּא'ל וְנִחָשׁ, וְחַיִּים לְיִשְׂרָאֵל. (עֵיין בְּרַאשִׁית כ"ב ע"ב) וּבְגִין דָּא (דְּבָרִים ל"ב) רָאוּ עֲתָה כִּי אָנֹכִי אֲנִי הוּא וְאִין אֱלֹהִים עִמָּדִי. אֲנִי אֲמִית לְאֱלֹהִים אַחֲרִים בְּשָׁמִי, וְלִכְלָל דְּלֹא הֵימְנוּ בִּי. וְאַחֲרָהּ לְאִינוֹן דִּהֵימְנִין וְנִטְרִין פְּקוּדִין דִּילִי.

בְּחֶבֶל שִׁיחֲנֹק בָּהּ אַחֲזֹזוֹת ה' א' ה' א' בְּחֶמֶשׁ אֶצְבָּעוֹת שֶׁל יָד יְמִין וּבְחֶמֶשׁ שֶׁל יָד שְׂמָאל.
ו' - הַחֶבֶל. י' - הַחֲנִיקָה שֶׁלָּהֶם. שֵׁם יְהוָה - מִיִּתָּה לְסִמָּא'ל וְהַנֶּחֱשׁ, וַחֲיִים לְיִשְׂרָאֵל,
וּמִשּׁוֹם זֶה (דְּבָרִים לֵב) רָאוּ עֲתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאֵין אֱלֹהִים עִמָּדִי, אֲנִי אִמִּית -
לְאֱלֹהִים אַחֲרִים בְּשָׁמִי וּלְכָל שְׂלֹא הָאֲמִינוּ בּוֹ, וְאַחֲרֶיהָ - לְאֵלוֹ שְׂמֵאֲמִינִים וְשׁוֹמְרִים
מִצְוֹת שְׁלִי.

טקסט הזוהר

לְדוֹן בְּסִקְלָה לְסִמָּאֵל, בְּאֶבֶן דְּאִיהִי יו"ד, זָרִיק לָהּ (צָדִיק) לְגִבִּיָּה, בְּחֶמֶשׁ אֶצְבָּעָאן
דְּאִינוֹן ה', וּבִקְנָה דְּדִרוּעָא דְּאִיהוּ ו', וּבִכְתָּף דְּתַמָּן ה'. וְזָרִיק לָהּ לְגִבִּיָּה מִחֲשָׁבָה, דְּאִיהוּ
שְׂמֵא מִפְּרִשׁ יו"ד ה' א' וְא' ו' ה' א'.

תרגום לעברית

לְדוֹן בְּסִקְלָה - לְסִמָּא'ל, בְּאֶבֶן שֶׁהִיא י' זָרִיק לָהּ (צָדִיק) אֶצְלָה בְּחֶמֶשׁ אֶצְבָּעוֹת שֶׁהֵם
ה', וּבִקְנָה שֶׁל הַדִּרוּעַ שֶׁהוּא ו', וּבִכְתָּף שֶׁשֵּׁם ה'. וְזָרִיק אוֹתָהּ אֶל הַמִּחֲשָׁבָה, שֶׁהוּא שֵׁם
הַמִּפְרִשׁ יו"ד ה' א' וְא' ו' ה' א'.

טקסט הזוהר

לְדוֹן בְּשִׁרְפָּה לְסִמָּאֵל. עֲצִים לְאֲדִלְקָא בְּהוֹן נוֹרָא. זַכָּאָה אִיהוּ גּוּפָא דְּאִיהוּ עֵץ, וְאַבְרָם
דִּילִיָּה עֲצִים, לְאֹקְדָא בְּהוֹן אֶשָּׁא, דְּאִיהוּ גֵר מִצְוָה, בְּכָל אֶבֶר, לְאֹקְדָא לְסִמָּאֵל,
בְּשִׁכְיִנְתָּא עֲלָאָה, בְּעֵץ דְּאִיהוּ תַּפְאֲרֶת, וּבְכָל עֲצִים דְּאֲחִידָן בֵּיהּ. דְּכִזְמָנָא דָּאֵשׁ עַל גְּבוּהָ
נְחִית הָוָה, עַל גִּבִּי עֲצִים דְּקִרְפָּנָא, (בַּמִּדְבָּר א) וְהָזָר הַקָּרֵב יוֹמֶת, דְּאֲתוּקָד בֵּיהּ. הָדָא
הוּא דְּכִתִּיב, (וִיקְרָא ו) וְהָאֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ תּוֹקֵד בּוֹ. זַכָּאָה אִיהוּ מֵאן דְּאֲחִיד בְּאִילָנָא
דְּחִי, בְּגוּפִיָּה, בְּאַבְרָם דִּילִיָּה, גֵּר כָּל עֲנָפָא וְעֲנָפָא גֵּר מִצְוָה בְּרַמ' ח פְּקוּדִין דִּילִיָּה.

לדון בשרפה - לסמא'ל, עצים להדליק בהם אש. אשריו הגוף שהוא עצו, ואיברים שלו עצו, להדליק בהם אש, שהוא גר מצוה, בכל איבר, להבעיר את סמא'ל בפשינה העליונה בעצו, שהוא תפארת, ובכל עצים שאחוזים בו. שבזמן שאש של גבוהה היה יורד על גבי העצים של הקרבן, (כמדבר א) והזר הקרב יומת, שנשרף בו. זהו שכתוב (ויקרא ו) והאש על המזבח תוקד בו. אשריו מי שאחוז באילן החיים בגופו, באיברים שלו, גר - כל ענף וענף גר מצוה במאתים וארבעים ושמונה מצוות שלו.

טקסט הזהיר

כד אחידן ביה תרנויהו, יתקיים (שמות ג) וירא והנה הסנה בוער באש והסנה איננו אוכל. וסמאל ונחש וכל ממנו דיליה, דאינון קוצין, אתוקדו. וענפין דסנה, ואיבא דיליה, ועלין דיליה, לא אתוקדו. דא אחי ליה קודשא בריה הוא.

תרגום לעברית

כאשר אחוזים בו שניהם, יתקיים (שמות ג) וירא והנה הסנה בוער באש והסנה איננו אוכל. וסמא'ל והנחש וכל הממנים שלו, שהם קוצים, נשרפו. והענפים של הסנה, והפרי שלו, והעלים שלו, לא נשרפו. זה הראה לו הקדוש ברוך הוא.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רע"ה ע"א) ◆

טקסט הזהיר

אמר בוצינא קדישא, ודאי ישראל אינון עצים יבשים באורייתא, בגין דאחידו באש דהדיוט, לאו אינון כדקא חזי, למעפד בהון ניסא, מיד דאנת נחיתת עליהו באורייתא, בגינה נחת עליהו אילנא דחיי, ומצוה דאיהו גר יי' ואחידת בהון ויהון חיי. ואומין

עובדי כוכבים ומזלות דעלמא, אתוקדן בהוא נר. והאי איהו דאמר נביא, (ירמיה מו) ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי אתה אני וגו'. (ארבעים יכנו וגו' ר"פ ע"ב)

תרגום לעברית

אמר המנורה הקדושה, ודאי ישראל הם עצים יבשים בתורה, משום שאחוזים באש של הדיוט, אינם כמו שראוי לעשות להם נס. מיד שאתה יורד עליהם בתורה, בגללה ירד עליהם עץ החיים, ומצוה שהיא נר ה', ואוחזת בהם ויהיו חיים. ואמות עובדי כוכבים ומזלות של העולם נשרפים באותו נר. וזהו שאמר הנביא, (ירמיה מו) ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי אתה אני וגו'. לא יקום עד אחד באיש לכל עון וגו', על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר (דברים יט). מצוה זו להעיד עדות בבית דין, שלא יפסיד חברו ממון בגללו אם יש לו עדות עמו. ואין עדות פחות משנים, זהו שכתוב על פי שנים [שני] עדים וגו' יקום דבר, לא יקום על פי עד אחד. ומשום זה בארוהו בעלי המשנה, מי מעיד על האדם? קירות ביתו. ולא עוד, אלא אנשי ביתו מעידין עליו. מהם קירות ביתו? אלו קירות לבו. (ישעיה לח) ויסב חזקתו פניו אל הקיר. ובארוהו רבותינו, מלמד שהתפלל חזקתו מקירות לבו.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.